

GARY RICHTER

Doctor în medicină veterinară

**SĂNĂTATEA
ANIMALELOR
DE COMPANIE**

Traducere din limba engleză de
Mugur Butuza

Editura Paralela 45

Redactare: Maria-Magdalena Trandafir, Dașa Suci
Tehnoredactare și design copertă: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

RICHTER, GARY

Sănătatea animalelor de companie / Gary Richter... ; trad. din

lb. engleză de Mugur Butuza. - Pitești : Paralela 45, 2019

Conține bibliografie

ISBN 978-973-47-3086-5

I. Butuza, Mugur (trad.)

636.09

The Ultimate Pet Guide

Gary Richter, M.S., D.V.M.

Copyright © 2017 by Gary Richter

Originally published in 2017 by Hay House Inc.

Copyright © Editura Paralela 45, 2019

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.

www.edituraparelela45.ro

CUPRINS

<i>Cuvânt-înainte</i>	9
<i>Prefață</i>	11
<i>Introducere. Ce înseamnă asistența medicală integrativă pentru stăpâni și pentru animalele lor</i>	19

I. ALIMENTAȚIA ESTE TEMELIA SĂNĂȚĂȚII

Capitolul 1. De ce este importantă alimentația animalului de companie	29
Capitolul 2. Noțiuni de bază despre necesarul nutrițional al câinilor și pisicilor	37
Capitolul 3. Înțelegerea reglementărilor.....	56
Capitolul 4. Ingredientele și prepararea lor.....	62
Capitolul 5. Ghid de realizare a unei diete echilibrate pentru animalul de companie	71
Capitolul 6. Informații esențiale despre suplimentele alimentare	81

II. MEDICINA INTEGRATIVĂ: MENȚINEREA ȘI RESTABILIREA SĂNĂȚĂȚII

Capitolul 7. Mai mult decât o nutriție de bază. Folosirea hranei ca medicament.....	95
Capitolul 8. Medicina complementară și alternativă.....	106
Capitolul 9. Cannabisul medicinal	122
Capitolul 10. Tehnologia și medicina holistică. Unirea a două tabere	134

III. BOLI FRECVENTE, CAUZELE ȘI TRATAMENTELE INTEGRATIVE ALE ACESTORA

Capitolul 11. Alergiile și bolile de piele.....	151
Capitolul 12. Boala degenerativă articulară/artrita.....	166

Capitolul 13. Nisip adevărat. Infecții, cristale și calculi ai tractului urinar	179
Capitolul 14. Afecțiuni gastrointestinale cronice	190
Capitolul 15. Boli pancreatice. Pancreatita și insuficiența pancreatică.....	201
Capitolul 16. Diabetul.....	211
Capitolul 17. Boli cardiovasculare	223
Capitolul 18. Boli ale ficatului și vezicii biliare.....	238
Capitolul 19. Boli renale	250
Capitolul 20. Cancerul	264
Capitolul 21. Boli ale tiroidei.....	280
Capitolul 22. Boli ale glandelor suprarenale	292
Capitolul 23. Boli autoimune	301
<i>Postfață</i>	311
<i>Anexa A. Ghid pentru cumpărarea unui animal de companie: de la alegerea acestuia până la alegerea medicului veterinar</i>	315
<i>Anexa B. Alegerea procedurilor potrivite pentru animalul vostru: vaccinuri și proceduri chirurgicale de rutină</i>	321
<i>Anexa C. Diete preparate acasă pentru câini și pisici</i>	333
<i>Rețete pentru câini</i>	341
<i>Rețete pentru pisici</i>	367
<i>Anexa D. Recomandări de suplimente cu vitamine și minerale.....</i>	391
<i>Anexa E. Diete speciale: testul dietei cu ingrediente limitate, dieta blândă și postul cu apă și orez</i>	395
<i>Mulțumiri</i>	399
<i>Note finale</i>	401

PREFAȚĂ

Întrebați orice copil ce vrea să se facă atunci când va fi mare și cel mai probabil răspuns va fi: „Vreau să mă fac medic veterinar.“ Omul are o legătură nativă cu animalele, care se remarcă încă din fragedă copilărie. Ne bucurăm de înfățișarea lor (sunt foarte drăgălașe), de comportamentul lor (sunt foarte amuzante) și, în general, ne atașăm de ele emoțional. De multe ori, această legătură o depășește pe aceea pe care o avem cu oamenii. Acest tip de relație are o puritate care nu există în relația dintre oameni.

Din aceste motive, instinctul nostru este să le protejăm în orice fel posibil. Acest reflex este evidențiat în felul în care ne îngrijim animalele de companie, dar și în acțiunile unor grupuri mai largi, cum ar fi acelea pentru salvarea animalelor, pentru protejarea florei și faunei sau chiar în unele situații extreme, ca acelea în care activiștii iau cu asalt balenierele. Când animalele sunt rănite sau ucise în mod nejustificat, protestele oamenilor indignați de aceste fapte sunt inevitabile. Așadar, putem spune că suntem cu toții de acord că animalele sunt speciale. Dacă n-ar fi așa, de ce-ați citi această carte?

Încă de mic am simțit că sunt legat de animale. Există ceva în felul de viață al necuvântătoarelor care m-a atras cu mult înainte să pot exprima în cuvinte această idee. Faptul că sunt proprietarul și directorul medical a două spitale veterinare îmi oferă șansa de a explora, aproape zilnic, această legătură, în timp ce mă lupt cu limitele medicinei, în căutarea unor tratamente mai bune pentru pacienții mei. Ca medic veterinar, înțeleg intensitatea și profunzimea legăturii emoționale pe care orice stăpân devotat o are cu animalul său de companie. La urma urmei, eu însumi am trei câini și două pisici. Câinii mei sunt membri ai familiei. Pisicile mele sunt membri ai familiei. Îmi iubesc animalele și ele mă iubesc pe mine.

Această relație om-animal este atât de puternică, încât majoritatea stăpânilor de animale ar face tot ce le stă în putință să-și țină companionii sănătoși. Și de aceea stăpânii animalelor de companie au încredere că medicul veterinar la care merg le va oferi îngrijirea medicală și sfaturile cele mai bune pentru animalele lor.

MAGIA MEDICINEI

Ca toate disciplinele medicale, medicina veterinară este o știință în dezvoltare. Ca profesie, devenim tot mai buni în tratarea bolilor, vindecarea infecțiilor și promovarea calității vieții. Totuși, când vine vorba de prevenție, medicina convențională mai are încă mult drum de parcurs. Am ajuns personal la această tulburătoare constatare profesională după aproape un deceniu petrecut într-un cabinet veterinar pentru animale mici dar și pentru urgențe veterinare.

Cum se întâmplă pe toate planurile vieții, nu ai cum să știi ce nu știi. După vreo nouă ani de practică, mi-am dat seama că medicina convențională occidentală pe care o profesam era excelentă când aveam de-a face cu traume, intervenții chirurgicale, infecții etc. Totuși, pentru pacienții cu probleme cronice de lungă durată, opțiunile de tratament erau mult mai reduse, iar uneori efectele secundare erau aproape la fel de rele ca afecțiunea medicală pe care o tratam. Simțeam că tipul de medicină pe care-l practicam nu era complet. Îmi stă în fire să rezolv orice problemă, dar când vine vorba despre domeniul medical, baza o reprezintă știința. Drept urmare, am hotărât să-mi extind orizontul cunoașterii prin continuarea studiilor, umplând astfel golurile. Să nu înțelegeți greșit - studiile mele veterinare academice erau veritabile și complete. Neajunsul pe care îl resimțeam nu avea de-a face cu facultatea sau cu profesorii, ci cu însăși paradigma occidentală.

Facultățile de medicină și cele veterinare din toată lumea le asigură viitorilor medici o bază solidă în ce privește anatomia, fiziologia și principiile medicale moderne. Și fac o treabă foarte bună în această privință. Totuși, prea puține facultăți le oferă studenților măcar o imagine a aspectelor medicale de dincolo de limitele chirurgiei și ale farmacologiei moderne. Medicii și veterinarii care vor să-și extindă cunoașterea medicală trebuie să pornească în altă călătorie și să se îndepărteze de țărmurile medicinei convenționale pentru a ajunge pe un țărm diferit, dar foarte înrudit.

Odată cu apariția medicinei moderne au apărut și unele daune colaterale. Nefericita victimă a fost cunoașterea acumulată de-a lungul a mii de ani despre utilizarea substanțelor din natură în tratarea bolilor. Originile medicinei sunt în strânsă legătură cu lumea naturală. Din necesitate, pentru tratarea și vindecarea bolilor, vindecătorii au folosit materialele pe care le aveau la îndemână – precum plantele, mineralele, ciupercile și animalele, în combinație cu rugăciunea. În vremurile străvechi, cei care practicau medicina erau adesea considerați „magicieni“. Dar oare chiar erau? Contează definiția pe care o dați acestui cuvânt. Dacă spunem că se foloseau de știință (fără să fie conștienți de asta) pentru a vindeca oameni care altfel ar fi murit, poate că aveau puteri magice.

Pe măsură ce medicina modernă a devenit preponderentă, tratamentele care erau comune încă de la începutul secolului al XX-lea au fost puse în discuție și demonizate de comunitatea crescândă a medicilor și de companiile farmaceutice moderne. În momentul când noi am

devenit adeptii îndemnului „ia două pastile și sună-mă dimineață“, societatea modernă a întors arogantă spatele unei bogății de cunoștințe medicale care încă mai au puterea de a salva vieți – uneori în moduri și circumstanțe pe care formele moderne de medicină nu o pot face. Societatea occidentală redescoperă abia acum misterul străvechi.

Înainte de a începe explorarea tărâmurilor stranii și minunate de pe parcursul călătoriei noastre pentru descoperiri medicale, mi-ar plăcea să-i explic cititorului motivele pentru care practic asistența medicală integrativă, dar și modul în care fac asta. Împărtășindu-vă experiențele, sper să puteți vedea că tehnicile medicale antice și moderne nu numai că pot coexista, dar se pot chiar completa una pe cealaltă într-o sinergie profundă.

CAZUL „FĂRĂ SPERANȚĂ“ AL CALULUI SLY

În anul 1996, pe când eram încă student la medicină veterinară, mi s-a dat în sarcină să îngrijesc un cal bolnav pe nume Sly. Era internat într-un pavilion izolat, ceea ce însemna că oricine intra în contact cu el trebuia să poarte halat, bonetă, mască și botoșei de unică folosință. Sly fusese izolat pentru că nimeni nu-și dădea seama ce se întâmpla cu el, astfel că murea, la propriu, sub ochii noștri. Cred că a fost îngrozitor pentru el – să fie atât de bolnav și să primească medicație de la atâția indivizi străini și îmbrăcați ciudat.

Ca student implicat în acest caz, am văzut cu ochii mei cum starea lui se degrada în fiecare zi. Analizele de laborator indicau faptul că numărul celulelor albe scădea vertiginos, ceea ce însemna că sistemul său imunitar slăbea tot mai mult. Țin minte că discutam despre caz cu medicii universitari, iar ei erau convingși că va muri. (Dacă analizez ce s-a întâmplat atunci, îmi dau seama că această convingere a lor venea din faptul că epuizaseră opțiunile de tratament fără să fi obținut vreun rezultat pozitiv.) La solicitarea proprietarului, a fost chemat un acupunctur veterinar, Dr. Huisheng Xie, care să consulte cazul.

Medicii interni ai facultății nu erau prea interesați de ce avea Dr. Xie de arătat, așa că și-au trimis studentul (adică pe mine) să-l asiste. Deși la vremea aceea nu aveam cunoștință de medicina tradițională chineză, îmi aduc aminte că eram bucuros că aveam să văd și să învăț ceva nou. În plus, ajunsesem să mă atașez de Sly și era greu de suportat să văd că se prăpădește. Voiam să văd că se face bine.

Dr. Xie corespundea aproape perfect ideii mele de atunci despre felul în care trebuia să arate un acupunctur: un bărbat tăcut, cu aer de profesor și cu un pronunțat accent chinez. Deși știa că sunt student și că nu am deloc cunoștință despre medicina tradițională chineză, a fost foarte respectuos față de mine. Cât timp Dr. Xie l-a tratat pe Sly cu o combinație de electroacupunctură și un remediu pe bază de plante pe care i l-am administrat printr-un tub, direct în stomac, eu am ținut capul calului. Tratamentele acestea au continuat vreme

CAPITOLUL 1

De ce este importantă alimentația animalului de companie

Mâncarea pe care o consumați poate fi cel mai sigur și mai eficient medicament ori cea mai lentă otrăvă.

Ann Wigmore

În anul 1826, medicul francez Jean Anthelme Brillat-Savarin scria: „Spune-mi ce mănânci și am să-ți spun cine ești.“ În prezent, spunem că „ești ceea ce mănânci“. Alimentația este temelia sănătății; fără o alimentație bună este foarte dificil să ai o sănătate bună. Ca atare, discuția despre sănătatea integrativă trebuie să înceapă cu alimentația.

Legătura dintre om și animal e veche de milenii. Domesticirea câinelui a început în urmă cu 16.000–32.000 de ani¹, iar savanții încă mai dezbat dacă omul a domesticit câinele sau invers. (Eu personal bănuiesc că a fost „puțin din fiecare“.) Indiferent care ar fi răspunsul corect, relația noastră de simbioză cu animalele datează de foarte multă vreme. Majoritatea dintre noi am fi de acord că ceea ce câștigăm din relația noastră cu animalele depășește cu mult faptul că le dăm în schimb hrană, adăpost și atenție.

Evident, ne iubim animalele de companie ca pe membrii familiei. (În timp ce scriu aceste rânduri, pisica mea, Frieda, îmi împinge mâna de pe tastatură, în încercarea de a-mi capta atenția.) Simpla prezență a unui animal ne îmbunătățește starea de spirit. Mergeți cu un animal drăguț în rezerva unui spital de copii și vedeți ce se întâmplă. Puneți o pisicuță care toarce în poala victimei unui atac de cord care abia comunică și veți vedea cum figura i se va însenina. Prin mângâierea pe care le-o oferă copiilor ce necesită sprijin emoțional sau veteranelor care suferă de sindromul de stres posttraumatic (SSPT), animalele de companie joacă în societatea noastră un rol ce nu poate fi suplinit de indivizii umani.

Diferența dintre familia umană și cea pufoasă constă în aceea că a fi îngrijitorul unui animal de companie înseamnă a deține, pe tot parcursul vieții acestuia, controlul absolut asupra stilului său de viață, al alimentației și al îngrijirii medicale ce i se acordă. Aceasta este o

responsabilitate importantă, iar beneficiile adoptării asistenței medicale integrative pentru animalele noastre sunt exemplificate în povestea unui Labrador Retriever negru, pe nume Chance.

Poveste de succes: A doua șansă

Chance mi-a fost adus la consultație de către stăpânul său, Walter, către sfârșitul anului 2013. Chance, un labrador retriever negru de unsprezece ani, avea nevoie de tratament pentru un sarcom (cancer) al țesuturilor moi de la picior, care avea aspectul unei excrescențe mari, ca o masă de țesut moale subcutanat. Deși excrescența nu era dureroasă, exista riscul de a-și continua dezvoltarea, riscând să devină în cele din urmă dureroasă și infectată. Dacă nu făceam nimic, până la urmă Chance și-ar fi putut pierde piciorul sau chiar viața.

Chance și Walter au o relație neobișnuit de strânsă. Walter este veteran de război și suferă de probleme medicale cronice, debilitante, direct legate de serviciul militar. Chance este literalmente motivul pentru care Walter se dă dimineța jos din pat. Deși, oficial, Chance nu este un câine utilitar, el este sprijinul emoțional al lui Walter, care este dispus să facă orice este necesar pentru a-l face fericit și sănătos pe Chance.

Walter se poate aprinde cam repede, dar știe cum să-și facă temele. Când ne-am întâlnit prima oară, a venit cu un teanc de hârtii despre terapii alternative ale cancerului. Din cauza propriilor probleme de sănătate, Walter a aflat cum să devină un cercetător foarte eficient. El este unul dintre puținii oameni fără pregătire medicală pe care i-am cunoscut care dispun de abilități excelente de căutare pe internet dar și de discernământul necesar pentru a face o distincție între terapiile medicale legitime și nenumăratele fundături pseudoștiințifice, care promit vindecări miraculoase.

Conform analizelor de laborator, cancerul lui Chance avea să fie, după toate probabilitățile, greu de extirpat complet, dar era improbabil să se răspândească (metastazare) în alte părți distante ale corpului. După ce am cumpănit asupra faptelor, am hotărât împreună să extirpăm chirurgical cât mai mult posibil din excrescență și să folosim radioterapia pentru a trata ce mai rămânea din ea. Chance a fost supus intervenției chirurgicale și radiațiilor, după care l-am tratat cu oxigen hiperbaric și cu suplimente din plante, pentru a-i ușura vindecarea.

Chance a parcurs cu brio întregul proces, dar avea de înfruntat probleme și mai mari. În ciuda faptului că fusese un câine foarte activ, Chance era evident supraponderal din cauza acumulării efectelor unei vieți întregi de alimentație proastă combinată cu moștenirea genetică. Greutatea pe care o avea îi limita mobilitatea, îi complica recuperarea și, posibil, fusese un factor care contribuise la dezvoltarea cancerului. Oricum, starea sa îi diminua calitatea vieții; dar dacă ar fi continuat pe același drum, până la urmă, i-ar fi redus și *cantitatea* vieții.

La acea vreme, când a venit la prima vizită din anul 2013, Chance era alimentat cu o combinație de granule și de hrană conservată, ceea ce însemna că avea o dietă bogată în

carbohidrați și foarte procesată. Cel mai bun lucru care se putea face pentru el (și de altfel, pentru majoritatea animalelor de companie) era să-i schimbăm dieta cu una bazată pe alimente proaspete și integrale, cu un conținut scăzut de carbohidrați, mai ușor digerabilă și bogată în micronutrienți.

În decurs de cinci luni, Chance a slăbit nouă kilograme, ajungând în cele din urmă la greutatea ideală. În prezent, pare mai tânăr decât în urmă cu trei ani. Cancerul de la picior nu a mai recidivat, blana îi este mai lucioasă decât i-a fost vreodată, iar calitatea vieții sale s-a ameliorat incommensurabil. Chiar și înainte să i se pună diagnosticul de cancer, Chance începuse să se cam ramolească, dar, după ce i-am optimizat dieta, a devenit energic, iar acum e înnebunit să alerge și să se joace iarăși cu Walter.

Chance e cazul perfect pentru studierea beneficiilor asistenței medicale integrative. Deși, fără îndoială, intervenția chirurgicală, radioterapia, oxigenul hiperbaric și terapia prin plante i-au făcut bine, ar fi fost absolut imposibil să-și revină atât de bine dacă nu i-am fi îmbunătățit alimentația.

ANIMALELE DE COMPANIE MĂNÂNCĂ CE LE DĂM NOI – ELE DEPIND DE NOI

Nu așteptați până când animalele voastre de companie se îmbolnăvesc – cum a pățit Chance – ca să vă gândiți la alimentația lor. Nu am cum să accentuez îndeajuns cât de multe boli (inclusiv cancerul) reprezintă consecința unor ani întregi în care corpul a funcționat sub nivel optim și mai ales faptul că alimentația este un element-cheie al stării de sănătate.

Noi putem controla exact ce, dar și cât mănâncă animalele noastre de companie. Hrana de fiecare zi contribuie la eficiența cu care înfruntă ele stresul intern și extern sau cu care luptă împotriva bolilor – într-un cuvânt, le ajută să-și mențină în funcțiune „mașinăria“ în care trăiesc. Folosind o alimentație la cel mai bun nivel și în avantajul animalelor de companie, putem menține în funcțiune și, deseori, repara „mașinăria“ lor biologică.

Haideți să comparăm, pentru o clipă, un sistem biologic (eu, voi, animalele de companie) cu un proiect de clădire. Gândiți-vă la substanțele nutritive ca și cum ar fi niște materiale de construcție. Pentru a ridica o clădire de bună calitate, trebuie să începeți cu selecția celor mai bune materiale. Spre deosebire de proiectul unei clădiri, unde este nevoie de muncitori pricepuți pentru asamblarea materialelor, ADN-ul fiecărei celule a corpului conține un program înăscut pentru construcție, dezvoltare și vindecare. Furnizați materiale (hrana) de bună calitate, iar corpul le va folosi pentru a construi „clădirea“ – rezultatul va fi o ființă mai sănătoasă. Mai mult, corpurile noastre sunt *programate* cu o înclinație genetică de a fi sănătoase. Cu alte cuvinte, dacă-i dai o șansă, adesea clădirea se va repara singură!

ANEXA A

Ghid pentru cumpărarea unui animal de companie: de la alegerea animalului de companie la alegerea medicului veterinar

Dacă secretul unei vieți lungi și sănătoase este traiul bun, atunci secretul traiului bun este asistența profilactică, sănătatea și starea de bine. Fie că sunt efectul stilului de viață, al nutriției, al îngrijirii medicale sau a orice altceva, rezultatele optime nu apar, de obicei, din întâmplare. Cei mai de succes stăpâni de animale sunt cei care-și fac timp să cugete cum să le facă viața mai bună animalelor lor.

Următoarele anexe examinează îngrijirea unor animale sănătoase în toate etapele, de la alegerea animalului de companie potrivit până la îngrijirea geriatrică. Adoptarea unei abordări proactive a îngrijirii ajută la prevenirea bolilor și, în caz că totuși bolile apar, asigură un diagnostic timpuriu și un tratament cu rezultate mult mai bune.

CE ANIMAL DE COMPANIE SĂ LUAȚI ȘI CÂND

Alegerea unui animal de companie poate fi singura împrejurare din viața noastră când ne alegem un membru de familie. Îngrijirea unui animal ar trebui să înceapă încă dinainte de a-l aduce acasă. Este posibil ca cea mai de impact decizie pe care o veți face pe toată durata cât veți fi stăpân de animal de companie este aceea de a-l alege pe cel potrivit. Variabilele printre care veți naviga includ și alegerea unei pisici sau a unui câine, a unui animal tânăr sau adult, a unuia de rasă pură sau metis.

De fapt, aceste decizii au ca miză stilul de viață. Cel mai potrivit animal de adoptat este acela care se va simți confortabil cu mediul și cu ritmul de viață care vă sunt vouă confortabile.

În cele ce urmează sunt câteva chestiuni legate de stilul de viață pe care trebuie să le aveți în minte atunci când decideți ce animal doriți:

- Cât timp sunteți acasă și cât timp la muncă?
- Vă place mai mult în aer liber sau petreceți mai mult timp în casă?
- Cât de mare este spațiul locuinței voastre?
- Aveți o curte împrejmuită?
- În caz că aveți copii, ce vârste au și cât sunt de responsabili?
- În caz că aveți alte animale de companie, cum se înțeleg acestea cu alte animale?
- Cât timp, energie și bani sunteți dispuși să alocați îngrijirii necesare animalului pe care îl veți lua? (Chiar și animalele cu păr scurt necesită multă îngrijire!)

Dacă nu luați în considerare factorii de acest tip este posibil să aveți parte de o experiență foarte stresantă. Căutați un animal care să se potrivească în mod firesc cu ritmul vieții pe care o aveți. Luați o decizie pe baza personalității, nu pe considerente estetice. Altfel, este ca și cum ai încerca să introduci un dop de forma unui cub într-o gaură rotundă, ceea ce înseamnă multă bătaie de cap inutilă. De exemplu, o persoană care stă 12 ore pe zi la muncă n-ar trebui să adopte un câine energic care are nevoie de multă mișcare. Dacă încuiați în casă un câine plictisit și singur, sunt mari șanse să găsiți canapeaua roasă când ajungeți acasă. Dacă totuși alegeți un câine care are nevoie de multă atenție și mișcare, ar fi cazul să vă gândiți să apelați la serviciile cuiva care plimbă câini sau ale unui centru de îngrijire pe timpul zilei care să vă țină câinele ocupat.

Gândiți-vă de două ori înainte de a alege o dată. Dacă doriți să adoptați un animal de la un adăpost sau de la un centru de recuperare, înainte să luați decizia, petreceți ceva timp cu animalul respectiv. Dacă preferați să mergeți la un crescător de animale, verificați-i referințele și asigurați-vă că pisica sau câinele a fost crescut responsabil și că are un fond genetic excelent.

ASIGURAREA MEDICALĂ A ANIMALULUI

În prezent, opțiunile de asistență medicală disponibile pentru animalele de companie sunt mai eficiente decât au fost vreodată. Totuși, îngrijirea de primă clasă poate fi cam scumpă; termenul „holistic“ nu este sinonim cu „ieftin“. Multe dintre medicamentele și accesoriile folosite sunt exact ca acelea folosite în medicina umană, iar companiile farmaceutice nu fac reduceri la medicamente numai pentru că sunt folosite pentru animale.

Având în vedere costurile tot mai mari asociate cu o asistență medicală mai bună, soluția este asigurarea medicală a animalului. Ca în cazul oricărei alte asigurări, cea mai bună variantă pentru voi este aceea care se potrivește cu acoperirea dorită, cheltuielile deductibile etc. Dat fiind faptul că asistența medicală integrativă este standardul de referință, căutați o

asigurare care acoperă și tratamente holistice. Ultimul lucru pe care l-ați dori este să luați decizii referitoare la un tratament pe baza stării financiare.

Schemele de asigurare se schimbă mereu, așa că nu are rost să recomand ceva anume aici. Consultați-vă cu prietenii și colegii de încredere, căutați pe internet „comparații între asigurările pentru animalele de companie“. Întrebați medicul veterinar care sunt polițele de asigurare cu care clienții săi par cei mai mulțumiți.

ACOMODAREA NOILOR VENIȚI FAȚĂ DE VETERANI

Aducerea unui nou animal de companie într-o gospodărie în care mai există și altele poate fi o experiență stresantă, în funcție de personalitatea animalelor, atât a celor noi, cât și a celorlalte. (În multe cazuri, acomodarea unor animale de sex opus pare să meargă mai fără probleme decât dacă ar fi ambele de același sex.) Totuși, sunt moduri de a ușura dificultățile tranziției. Cheia acestui joc al acomodării este să o luați pe îndelete și cu răbdare. Se găsesc peste tot referințe excelente care vă vor ghida în procedura acomodării noului animal de companie, iar cărțile, articolele și filmulețele renumitei Dr. Sophia Yin, veterinar specialist în comportamentul animalelor, sunt un excelent punct de plecare.

Acomodarea câinilor: Cel mai bun mod de acomodare a câinilor este să o faceți pe un teren neutru. Pentru a preveni agresiunea teritorială, faceți ca animalele să se întâlnească într-un parc sau în oricare alt loc unde niciunul dintre ele nu este pe „teren propriu“. Faceți în așa fel încât animalele să se întâlnească de câteva ori, vreo câteva zile, înainte să aduceți câinele cel nou acasă. (Dacă nu este posibil acest lucru, chiar și o singură întâlnire pe teren neutru poate fi de ajutor.) Odată adus acasă, fiți atenți și supravegheați interacțiunile câinilor până când aveți siguranța că s-a creat o relație de colaborare.

Acomodarea pisicilor: Când e vorba de acomodare, pisicile sunt mofturoase, pentru că nu le plac schimbările sub nicio formă. Când aduceți acasă o altă pisică, țineți-o într-o cameră cu ușa închisă și lăsați pisicile să se adulmece pe sub ușă. Permiteți noii pisici să exploreze casa în timp ce „vechea“ pisică este în cameră. Faceți acest lucru câteva zile, apoi inversați acest aranjament.

Este posibil să dureze câteva săptămâni până când li se poate permite pisicilor să aibă contact direct una cu cealaltă. Și chiar după asta pot apărea mârâieli și scuipături. Totuși, majoritatea pisicilor vor găsi o cale să se înțeleagă sau măcar să coexiste pașnic.

Acomodarea câinilor cu pisicile: Când acomodați câinii cu pisicile, luați-o încet. Dacă animalele nu sunt deosebit de tolerante față de alte specii, s-ar putea să fie nevoie de timp. De obicei, pisicile se simt amenințate și le este frică, în timp ce câinii fie vor fi înfricoșați, fie vor vrea să fugărească pisica.